dosarul nr. 2i-13-1/2022 /2-22187428-38-2i-03012024/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 martie 2024 mun. Orhei

Judecătoria Orhei sediul central
Instanța de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Vitalie Pîslariuc
Grefier Olga Golovatîi

Cu participarea: reprezentantului creditorului Serviciului Fiscal de Stat, - dl. Postica David, împuternicit în baza procurii nr. 154 din 24.11.2023;

În lipsa: pârâtului *****Denis, născut *****, cod personal *****, domiciliul r-nul. *****, sat. *****, *(citat prin aviz public)*;

Procedura de citare legală a fost respectată,

A examinat în ședință de judecată publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de creditorul Serviciului Fiscal de Stat împotriva pârâtului *****Denis, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Elitagrostand”.

A c o n s t a t a t

La data de 03 ianuarie 2024 creditorul Serviciului Fiscal de Stat, a depus cerere de chemare în judecată de împotriva lui *****Denis, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil SRL „Elitagrostand”.

În motivarea acțiunii indică creditorul, că prin hotărîrea judecătoriei Chișinău, sediul central din 02.03.2023, a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL ”Elitagrostand”, s-a constatat insolvabilitatea și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului față de SRL ”Elitagrostand”, iar în calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Panas Vladimir.

Menționează creditorul că, în cadrul ședinței de validare a creanțelor, au fost validate creanțele Serviciul Fiscal de Stat în sumă de 239 440,06 lei, restanță la bugetul public formată în baza dărilor de seamă prezentate de către debitor și în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislației nr. 777/1453 din 13.04.2023, obligații care n-au fost onorate de către debitor.

Susține creditorul, că din considerentul că debitorul SRL ”Elitagrostand” nu dispune de careva bunuri care ar putea fi valorificate întru stingerea creanțelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, constată că unica modalitate de stingere a creanțelor validate ale Serviciului Fiscal de Stat este atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilității.

În temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1), lit. e) h) din Legea insolvabilității, solicită creditorul Serviciul Fiscal de Stat, atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL ”Elitagrostand”, în persoana administratorului *****Denis și încasarea din contul pârâtului în beneficiul masei debitoare SRL ”Elitagrostand” suma de 239 440,06 lei.

În ședința de judecată reprezentatntul creditorului Serviciul Fiscal de Stat, David Postica, a susținut circumstanțele de fapt și de drept indicate în cerere și a solicitat admiterea acțiunii, atragerea la răspundere subsidiară a administratorului statutar *****Denis și încasarea în beneficiul masei debitoare SRL ”Elitagrostand” suma de 239 440,06 lei.

Pârâtul *****Denis nu a depus referință și nu s-a prezentat în ședința de judecată.

la acest capitol instanța reține, că citațiile expediate la adresa de domiciliu a pârâtului *****Denis, nu au fost recepționate, avizele fiind returnate în adresa instanței cu mențiunea plecat. Ca urmare la 08 martie 2024, prin intermediul avizului public, debitorului i-a fost comunicat despre acțiunea înaintată și posibilitatea prezentării referinței, probelor pe care își întemeiază obiecțiile. *(f.d. 24)*

Circumstanță în care, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa pârâtului *****Denis, procedura de citare legală fiind respectată.

Examinând acțiunea înaintată, studiind actele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate, instanța de insolvabilitate consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de creditorul Serviciului Fiscal de Stat împotriva pârâtului *****Denis, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, instanța de insolvabilitate dispune de competența exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolvabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Conform art. 5 alin. 5) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, principalele competente ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: tragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum și sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvîrșite de aceștia.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, (1) În sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iulie 2012, (1) La cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti

cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Instanța relevă, că atragerea la răspundere subsidiară are natură delictuală. Angajarea răspunderii civile delictuale, în general, presupune întrunirea anumitor condiții generale menționate mai sus (prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciu, vinovăția).

Astfel, persoana care se pretinde că ar fi cauza insolvabilității, răspunde pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal, calificarea acestei forme de răspundere având un caracter delictual în toate cazurile.

Corespunzător, la examinarea acestei categorii de cauze, urmează a fi indicate concret acțiunile (inacțiunile) persoanelor care au cauzat insolvabilitatea, dar și să fie oglindită legătura de cauzalitate între acțiunile acestora şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora şi nu altor circumstanței, precum şi vinovăția persoanei în cauzarea sau agravarea stării de insolvabilitate.

Raportul de cauzalitate este şi condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Or, se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiție stipulată şi în art. 1998 alin. (2) Cod civil, care prevede că, prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Ca principiu de bază instanța de judecată apreciază, că aceste condiții generale trebuie să fie prezente și în cazul angajării răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil.

Totodată, pe lângă condițiile generale ale răspunderii civile și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar să fie îndeplinite și anumite condiții speciale, prevăzute de art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității.

Din prevederile art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității rezultă că, dacă în cadrul procesului sînt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea altor acţiuni care au adus daune proprietăţii debitorului.

Existența cel puțin uneia dintre aceste condiții speciale, menționate la art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității, alături de condițiile generale ale răspunderii civile menționate mai sus, generează un raport juridic civil de natură delictuală, care se caracterizează sub aspectul conținutului său, în dreptul administratorului insolvabilității/lichidatorului de a pretinde de la membrii organelor de conducere a debitorului insolvabil precum și de la orice altă persoană să suporte o parte din datoriile debitorului insolvabil, dacă aceștia au cauzat insolvabilitatea debitorului, prin una dintre acțiunile prevăzute de art. 248, alin. (1), lit. a)-i) din Legea insolvabilității.

Pe lângă aceste condiții generale și speciale ale răspunderii civile delictuale și cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deținut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

În speță, creditorul Serviciul Fiscal de Stat solicită, atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a membrilor organelor de conducere al SRL ”Elitagrostand”, în persoana administratorului statutar *****Denis.

Din înscrisurile anexate la dosar, rezultă că la data intentării procesului de insolvabilitate, *****Denis a fost înscris în Registrul de stat al persoanelor juridice în calitate de administrator al SRL ”Elitagrostand” și fondator unic. *(f.d. 43)*.

Totodată la caz, reieșind din conținutul cererii de chemare în judecată, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a pârâtului în baza art. 248 alin. (1) al Legea insolvabilității, în temeiul lit. e*) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire*; și *h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14*;

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității invocat, - *ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire*, instanța de insolvabilitate a stabilit că reieșind din argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, creditorul s-a referit la faptul că administratorul statutar *****Denis nu a asigurat întocmirea şi prezentarea oportună, completă şi corectă a documentelor primare, nu au dus evidența contabilă, ceea ce demonstrează că a ținut contabilitatea contrar prevederilor legii.

Reieșind din prevederile art. 13 alin. (1), lit. a) şi alin. (2) lit. a), lit. e) și h) al Legii contabilității nr. 113 din 27.04.2007, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată. Persoanele specificate la alin. (1) sînt obligate: a) să organizeze şi să asigure ţinerea contabilităţii în mod continuu din momentul înregistrării pînă la lichidarea entităţii; e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii; h) să asigure întocmirea şi prezentarea situaţiilor financiare în conformitate cu prezenta lege şi cu standardele de contabilitate.

Potrivit art. 44 din Legea contabilităţii nr. 113 din 27.04.2007 persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ţinerea contabilităţii, aplică incorect standardele de contabilitate, precum şi cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situaţiile financiare şi rapoartelor anuale, sînt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislaţiei.

Conform art. 72 alin. (4) din Legea cu privire la societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14.06.2007, administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de actul de constituire, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

la caz, invocând temeiul prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvabilității, creditorul Serviciul Fiscal de Stat nu a specificat care din aceste acțiuni se pretinde a fi realizate la caz, or acest temei reglementează trei situații distincte și anume (1) ținerea unei contabilități fictive (2) contrare prevederilor legii, (3) contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Instanța relevă că deși *****Denis a deținut funcția de administrator și contabil a debitorului SRL ”Elitagrostand” în ultimele 24 luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate și deși acesta purta răspundere conform legislației pentru ținerea contabilității, organizarea controlului intern şi raportarea financiară, la materialele cauzei

lipsesc probe directe și admisibile prin care s-ar proba legătura cauzală dintre ținerea contabilității contrar prevederilor legii și apariția stării de insolvabilitate a acesteia.

Privitor la faptul că la materialele cauzei a fost prezentat actele de control a Serviciului Fiscal de Stat nr. 5-724978, prelungit pe formularul nr. 5-724979 din 21.03.2023, și Decizia nr. 777/1453 din 13.04.2023, e de menționat prin actele date se probează comiterea anumitor abateri de la legislația fiscală de către SRL ”Elitagrostand”.

Pentru comiterea acestor abateri de la legislația fiscală debitorului SRL ”Elitagrostand” i-au fost aplicate sancțiuni, însă aceste sancțiuni aplicate în temeiul deciziilor respective, nu au putut genera starea de insolvabilitate a SRL ”Elitagrostand” şi nici nu se încadrează în componența delictuală specială prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilităţii.

Este greu de imaginat cum aceste fapte ar fi putut genera starea de insolvabilitate a SRL ”Elitagrostand” și mai mult ca atât în viziunea instanței aceste fapte nu se încadrează în componența delictuală specială prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității.

Referitor la fapta de lipsă totală a contabilității, instanța de insolvabilitate relevă că reclamantul urma să probeze în cadrul examinării acestei cauze nu doar această faptă prin raportare la prevederile art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, ci și legătura cauzală dintre această faptă și suma pretinsă a fi încasată de la pârât, ceea ce nu s-a realizat pe parcursul examinării cauzei, contrar prevederilor art. 118, alin. (1) Cod de procedură civilă.

În lipsa unor probe pertinente, instanța de judecată constată că nu a fost dovedit existența acestui temei de atragere la răspundere subsidiară în privința pârâtului.

De asemenea, reclamantul nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității și cauzarea stării de insolvabilitate.

Prin urmare, cu referire la temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. e) din Legea insolvabilității, instanța de judecată a stabilit cert că, la caz, nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale față de pârât.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității invocat de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, - *nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14*, instanța de judecată relevă, că temeiul prevăzut de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității poate fi imputat doar administratorului societății cu răspundere limitată, pornind de la premisa că persoana juridică își exercită, de la data constituirii, drepturile și își execută obligațiile prin administrator, precum și faptul că în cazul apariţiei indiciilor de insolvabilitate, administratorul este obligat să depună imediat, dar

nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvabilitate dacă asociaţii nu vor acoperi pierderile.

Corespunzător, din cercul subiecților prevăzuți de art. 247, alin. (1) din Legea insolvabilității, faptul nedepunerii cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3), prevăzut ca temei de atragere la răspundere subsidiară în art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, îi poate fi imputat administratorului unei societăți cu răspundere limitată.

Conform art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2), iar conform alin. (4) al aceluiași articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorul debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

Instanța de insolvabilitate relevă că inacțiunea prevăzută de art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, spre deosebire de celelalte temeiuri, prevăzute în art. 248, alin. (1) din Legea insolvabilității, are specificul său și anume: - inacțiunile prevăzute la acest articol nu duc la apariția stării de insolvabilitate, or, anume apariția acestei stări de insolvabilitate îl obligă pe administratorul societății comerciale să depună cerere introductivă; - nedepunerea cererii introductive, duce la încasarea doar a obligațiilor, apărute după expirarea termenului prevăzut la art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, neavând relevanță suma creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

Corespunzător, pentru atragerea la răspundere subsidiară prin prisma acestui articol, urma a fi stabilită data survenirii stării de insolvabilitate, termenul limită de depunere a cererii introductive, obligațiile, apărute după expirarea acestui termen.

La caz, creditorul a invocat prevederile acestui articol fără a concretiza aceste date, care însă sunt de o importanță majoră în vederea stabilirii premiselor și condițiilor de atragere la răspundere subsidiară în temeiul art. 248, alin. (1), lit. h) din Legea insolvabilității.

Nu ține de competența instanței de insolvabilitate de a stabili aceste date de sine stătător, în baza probelor anexate, aceasta fiind obligația administratorului insolvabilității sau lichidatorului, după caz, instanța de judecată examinând cauza prin prisma prevederilor art. 240, alin. (3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului.

La materialele dosarului nu au fost anexate nici o probă din care ar rezulta cert data la care a survenit starea de insolvabilitate a debitorului, iar instanța de judecată nu poate să-și bazeze hotărârea pe presupuneri, care nu sunt confirmate prin mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

În afară de aceasta, nu s-a probat sub nici o formă legătura cauzală dintre suma pretinsă și nedepunerea cererii introductive în termenul prevăzut de art. 14, alin. (3) din Legea insolvabilității, ținând cont de specificul acestui temei de atragere la răspundere subsidiară la care s-a făcut referire mai sus.

Instanța menționează, că pentru a stabili vina și atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere și/sau de supraveghere a debitorului urmează să fie întrunite anumite condiții și anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapt ilicit și prejudiciu, iar fapta să fie săvârșită cu vinovăție.

Instanța remarcă faptul că, răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanțelor de judecată presupune stabilirea prin probe pertinente și concludente a următoarelor elemente esențiale: fapta ilicită, vinovăția, legătura cauzală dintre faptă și urmările provocate.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia, că cererea de chemare în judecată depusă de creditorul Serviciului Fiscal de Stat împotriva pârâtului *****Denis, privind atragerea la răspundere subsidiară, este neîntemeiată și urmează să fie respinsă.

Privitor la cheltuielile de judecată, instanța reține, că în conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Conform art. 98 alin. (2) Cod de procedură civilă, în caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Conform pct. 1.8 din anexa nr. 2, Legea taxei de stat, nr. 213 din 31.07.2023, se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru Ministerul Afacerilor Interne, autoritățile administrative și instituțiile deconcentrate ale acestuia, Serviciul Fiscal de Stat și Centrul Național Anticorupție

Prin prisma prevederii reținute supra, instanța ajunge la concluzia că creditorul Serviciul Fiscal de Stat este scutit de la plata taxei de stat și taxa de Timbru, prin lege,

astfel instanţa de insolvabilitate consideră că nu este necesar a încasa de la acesta taxa de stat.

În conformitate cu prevederile art. 247, 248 Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, art. 85, 98, 239 - 241 Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de creditorul Serviciului Fiscal de Stat împotriva pârâtului *****Denis, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Elitagrostand”.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Vitalie Pîslariuc
Copia corespunde originalului Vitalie Pîslariuc